

ביקש לעכב את יציאתו של ערוסי מה-ארץ. רשם בית-המישפט נתן במעמד צד אחד צו עיכוב-יציאה מהארץ נגד ערוסי. אך זה בוטל בעיקבות ערעורה של עורכת-הדין לידסקי. אז שב אושרי לערער בפני שופט בית-המישפט השלום. הוא ניסה בכל כוחו לשכנע את בית-המישפט כי יש מקום להשיב את צו-העיכוב על כנו. "לערוסי אין כל רכוש בארץ. אין לו דירה, מכוננית או כל חפץ אחר ממנו יוכלו לגבות את הכסף לפי פסק-הדין", טען פרק-ליטו של אושרי. "אני מבין שזו שאלה של גבייה", אמר השופט, פנה למוכרתו ואמר לה: "תכתבי גבייה באות בית, שלא יהיו טעויות".

בהחלטתו הביע השופט סיפוק מכך ש-למרות דאגותיו האחרות של אושרי, הוא עדיין מקדיש חשיבות גדולה כל כך לתביעת חוב רגילה. הוא שיבח את עורכי-הדין על טיעוניהם המרשימים, וקבע כי אינו יכול לבדוק את רצינותה של הטענה כי חייו של ערוסי בסכנה. "טענה כזו מוכחת לרוב בשלב מאוחר יותר בעת מימושה" כתב השופט. והחליט שלא להח-זיר על כנו את צו-העיכוב היציאה מהארץ.

בין יתר דבריו סיפר ערוסי כי בעת שאושרי התחבא בירושלים, בדירתו של מימון לוי, טילפן אליו לחנות דגים בשוק-הכרמל, וביקש ממנו להביא לו סמים. כיוון שערוסי לא ידע היכן להשיג זאת אמר לו אושרי שיפנה למשה כהן, גיסו של אושרי, והוא ישיג לו את הדרוש. לקבל את הסמים, כפי שקבעו, הבחין כי מכוננית מיטרה ליד הבית, ולכן לא

עדי-מדינה ערוסי
צופה בהצגה

עדות זו הועמדו אלון וכהן לדין על החזקת סם והספקתו.

לבוש מהודר
וחוסר נסיון

כ יוון שערוסי עומד לעזוב את הארץ מיד אחרי עדותו זו, היא נגבתה ב-בית-המישפט השלום, בפני השופט דוד ברי-אופיר כעדות לאלתר, בפרוצדורה מיוחדת.

פרקליטות המדינה רצתה להדגיש שאינה מייחסת חשיבות לספיה זה של מישפט הרצח-הכפול. היא שיגרה כנציגתה ל-מישפט את עורכת-הדין הצעירה ליאורה גלאט. גלאט מפורסמת בבית-המישפט ב-תל-אביב בשל לבושה המהודר. גופה הר-דקיק, משקפיה הגדולים ושערה המתול-תל, אך לא בשל כישוריה המישפטיים. רק לפני חודשיים היא קיבלה את רשיון עריכת-הדין שלה. משך כל מישפט הר-צח הכפול היא ישבה אמנם ליד פרקליט-המחוז אהרון שדר וסגנו אמנון רודה, אך הייתה על תקן של מאזינה בלבד. באותה תקופה הייתה גלאט רק מיתמחה.

מולה הופיע באפיוזודה מישפטית זו עורך-דינו של אושרי אליהו קדר. קדר ידוע כעורך-דין אלגנטי, שאינו מרים את קולו ומעולם לא מתחצף אל שופטים. אך ביגלל סיבות השמורות איתו, במהלך מישפט הרצח-הכפול היה קדר עצבני ב-מיוחד, משטע את דברי התובעים, מת-ייחס אליהם בגסות. קדר טען לא אחת במהלך מישפט זה שהפרקליטות מנסה להשתחרר אותו אישית.

לא לדבר
על נעדרים

מ יד אחרי שהשופט לבן השיער ומי-שידוע בתוש ההומור שלו, דויד ברי-אופיר, הזהיר את העד ערוסי שיעיד אמת, אחרת יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, שאל קדר באירוניה: "לפי איזה חוק? החוק הקנדי?" קדר רמז בכך להסכם ה-מדינה עם ערוסי בדבר הוצאתו לקנדה. ליאורה גלאט זינקה ממקומה: "אני מב-קשת מהשופט לרשום את ההערה של הפרקליט בפרוטוקול. אני רואה בה איום על עד".

עוד היא מדברת קפץ גם קדר על רגליו, ובקול רועד פנה אל השופט ואמר: "אינה אידיוטית! אינני סובל את השטויות האלה. אני מבקש שבית-המישפט יעמיד את הילדה הזאת במקומה". בטרם הספיק השופט הנדהם להתערב המשירק הסניגור ואמר: "אמרתי את דברי בנימה בלתי מבוטלת של הומור. העד עומד לעזוב את הארץ ולפי דברי העיתונות הוא עוסע

תובעת נדאט
צעירה וחזרת נסיון

נכנס. הוא טילפן לכהן, ואמר לו כי ליד הבית היו "הרבה ג'וקים" והם קבעו מיפגש נוסף. במיפגש השני עלה אלון ונכנס. הוא טילפן לכהן, ואמר לו כי מנת החשיש ושלוש מנות התרואין. והוא אשר מסר אותן לידי ערוסי. על סמך

פרקליט-מחוז שדר
השופט לא נזף

לקנדה. צריך מידה רבה של נבונות ורוע לב לראות בדברי איום על העד. זה בוודאי התדרוך שהיא קיבלה מהממונים עליה, המקרטע והמגמגם".

לכל היה ברור למי התכוון קדר. פרק-ליטיהמחוז אהרון שדר, בעל מיבנה הגוף הבינוני והשמנמן הוא בעל-מום ונעור בקביים בהליכתו. סגנו של שדר, עורך-הדין אמנון רודה, שבביתו הוטמן באותו שבוע מיטען חבלה, מפורסם בבית-המיש-פט-כמי שמדבר בלחש רב ובאיטיות. לא אחת התבקש רודה על-ידי השופטים ל-הגביה את קולו ולדבר בבירור.

אם היה משהו בקהל שצפה בדרמה, שלא ידע למי מתכוון קדר, הרי שכמה דקות אחר-כך נכנס לאולם, כשהוא מודה על קביו, פרקליט-מחוז שדר. הוא לא ידע כלל על מה שהתחולל קודם לכן באולם.

אך התפתעה הגדולה ביותר באה מצידו של השופט. ברי-אופיר כמעט ולא נזף בקדר על ההתפרצות החריפה והגסה ב-יותר שנשמעה אי פעם בבית-המישפט ב-ישראל. "אינני רואה כאן ילדה, וזה לא תפקידי להעמיד ילדות במקומן", הוא אמר בהתייחסו ל-"אידיוטית". לגבי "המקרטע" ו-"המגמגם" הסתפק ברי-אופיר בבקשה מקדר שלא לדבר על אנשים שאינם נוכחים באולם.